

V roce 2026 uplyne sto let od úspěšného zavedení výplatního stroje Francotyp do poštovního provozu na území Československa. Výplatní razítko v otisku ve tvaru větrné růžice či motýlka vydrželo oficiálně do roku 1948. Nové pořádky změnily i vzhled populárního filatelistického a sběratelského artefaktu u nás i ve světě. Článek o B. Jarolímkovi a jeho rodině je malou připomínkou nadcházejícího výročí.

FENOMÉN BOHUMIL JAROLÍMEK

Naším sběratelům výplatních otisků je velmi dobře známá firma B. Jarolímek Praha jako generální zástupce výplatních strojů Francotyp pro Československo. Tato firma uvedla výplatní stroje na čs. trh

a postarala se v období od roku 1926 do 1948 o jejich dynamický rozvoj. Dbal i na kvalitu jejich produktů – výplatních otisků. Pan Bohumil Jarolímek (1880 – 1960), jeho manželka Aloisie Jarolímková (1884 – 1954) a jejich syn Bohumil Jarolímek ml. (1905 – 1930) zcela právem patří na desku cti čs. výplatního otisku a měli by být všichni tři alespoň krátce v této publikaci zmíněni.

Rok 1926 byl zcela zásadní. Na rozšíření této obchodní činnosti o výplatní stroje (či stroje frankovací anebo známkovací, jak se tehdy říkalo) si Jarolímkovi vyžádali v bankách úvěr. Z dobové korespondence víme, že celou záležitost zastřešil otec Bohumil Jarolímek s tím, že mu vztahově pomohla velkým dílem jeho manželka Aloisie. Syn Bohumil v tomto roce se dožil 21 let, tudíž právní plnoletosti a velmi záhy se zapojil do otcovy obchodní firmy a byl připraven po všech stránkách převzít roli následovníka. Převzal i obor výplatních strojů, a podle dobových svědků velmi dobře.

Kromě tohoto oboru vedle velkoobchodu papírenského, zastupoval a obchodoval kromě výplatních strojů Francotyp i dalšími technickými vymoženostmi té doby – psací stroje Fortuna a Continental, počítací stroje Monos a další. Jednoduše řečeno šli s dobou. Zájemce o získání dalších informací a souvislostí stran této firmy doporučuji vynikající studii o B. Jarolímkovi z pera Rudolfa Píši. Čtenář ji najde pod názvem „Psaní v rytmu kláves“ na webových stránkách Věstníku Muzea cenných papírů (Praha 25. 3. 2015, ročník VIII, číslo 3). Autor tuto studii doprovodil i řadou ilustrací a dobových fotografií. I pro sběratele výplatních otisků velmi poučné. Bez B. Jarolímka by náš sběratelský obor byl ochuzen. Kdykoliv jdu na klubové setkání našeho spolku 00 – 15, tak mívám budovu na Perštýně 15 v Praze 1, kde firma B. Jarolímek sídlila, a připomenu si tuto slavnou historii, i když o tragické momenty nebylo nouze. Tuto historii dokončil nastoupivší komunistický režim. V roce 1949 se z prosperující firmy B. Jarolímek stala prodejna NARPA č. 01207, závod 0171 a rodina Bohumila Jarolímka přišla o vše, co léta budovala. Navíc upadla do společenského a podnikatelského zapomnění, ne však u všech a ne u poštovních historiků a sběratelů výplatních otisků. Skončila jedna z úžasných podnikatelských počínů, které tato země zažila.

Bližší historické údaje a ilustrační materiál v knihách autora „Žralok a frankotyp“ (Praha 2017, samonákladem) a „Frankotypisté“ (Praha 2018, samonákladem) či na klubovém webu www.kf0015.cz.

